

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 79.735 van 1 april 1999

A. 82.466/XIII-1025

In zake : **de naamloze vennootschap
TRANS TRADE BELGIUM,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Clementinalaan 3
1190 Brussel,

tegen :

**het Brussels Hoofdstedelijk
Gewest,** vertegenwoordigd door
zijn Regering,

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER, RECHTSPREKEND
IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de naamloze vennootschap TRANS TRADE BELGIUM op 11 februari 1999 heeft ingesteld met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van het "besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 10 december 1998 houdende afwijzing van het door de verzoekende partij ingestelde beroep tegen de beslissing van 9 juni 1998 van het Brussels Instituut voor Milieubeheer waarbij haar een milieuvergunning klasse 1B geweigerd wordt voor de exploitatie van een parkeerterrein voor 60 voertuigen en van een overdekte garage met drie parkeerplaatsen";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring van diezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1999 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 1 april 1999 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Ph. LEVERT, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Q. de RADIGUES, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

De naamloze vennootschap TRANS TRADE BELGIUM, afgekort als "TRANSAUTOMOBILE", exploiteert te Ukkel, Waterloo-sesteenweg 1595, een garage met werkplaats voor de herstelling van voertuigen, alsmede een handel in tweedehands wagens.

Voor de exploitatie van de garage voor het mechanisch herstellen van voertuigen heeft het college van burgemeester en schepenen van Ukkel op 18 januari 1983 aan de coöperatieve vennootschap "GARAGE DE L'ESPINETTE" een vergunning afgegeven, die geldt tot 2013.

Sinds 1935 wordt op dat adres een garage geëxploiteerd en worden buiten voertuigen opgeslagen. De percelen waarop de activiteiten van de N.V. TRANS TRADE BELGIUM uitgeoefend worden, liggen volgens het gewestplan in woongebied en volgens het gewestelijk ontwikkelingsplan in perimeter voor bescherming van de huisvesting, aan een structurerende ruimte. In het ontwerp van gewestelijk bestemmingsplan zijn de percelen opgenomen in woongebied met een residentieel karakter, aan een structurerende ruimte.

Op 10 februari 1998 dient de N.V. TRANS TRADE BELGIUM bij het Brussels Instituut voor Milieubeheer (B.I.M.B.) een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van parkeerplaatsen voor motorvoertuigen. Tijdens het openbaar onderzoek worden tien bezwaarschriften ingediend. Op 1 april 1998 vraagt de Brusselse Intercommunale Watermaatschappij om de parkeerplaatsen in openlucht te betonneren en dicht te maken tegen het insijpelen van vloeibare stoffen in de bodem om elk risico van vervuiling van haar verzamelbekken voor drinkwater met vrije afloop tegen te gaan. In dat verzoek wordt verwezen naar een brief van 13 maart 1998 waarin de watermaatschappij erop wijst dat

de garage zich op minder dan vijftig meter van een verzamelbekken voor drinkwater met vrije afloop bevindt.

Op 5 mei 1998 brengt het college van burgemeester en schepenen over het verzoek een ongunstig advies uit. Op 20 mei 1998 brengt de overlegcommissie van haar kant ook een ongunstig advies uit. Op 4 juni 1998 deelt de gemachtigde ambtenaar aan het B.I.M.B. een advies mee dat eveneens ongunstig is, omdat de exploitatie van een parkeerterrein op die plaats, zoals ze gevraagd wordt, onverenigbaar is met het woongebied, het erfdienstbaarheidsgebied rondom de bossen en de esthetische aanblik van de structurerende ruimte.

Op 9 juni 1998 weigert het B.I.M.B. de milieuvergunning. Op 10 juli 1998 stelt de N.V. TRANS TRADE BELGIUM beroep in bij het milieucollege. Doordat het milieucollege niet binnen de voorgeschreven termijn uitspraak gedaan heeft, stelt de vennootschap op 7 oktober 1998 beroep in bij de Regering.

De betrokkenen worden gehoord op 28 oktober 1998 door twee personen die behoren tot het kabinet van een lid van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Op 10 december 1998 verwerpt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het beroep bij de bestreden handeling.

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van artikel 81 van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen, aan onbevoegdheid van de steller van de handeling en machtsoverschrijding, doordat de verzoekende partij, overeenkomstig artikel 81 van de ordonnantie van 5 juni 1997, gehoord is door Jean-Michel MARY, kabinetsdirecteur van de Minister van Milieu, en door Etienne SCHOONBROODT, eveneens lid van dat kabinet, terwijl die personen niet bevoegd waren om

de verzoekende partij te horen doordat de machtiging waarin de bepaling voorziet waarnaar in het middel verwezen wordt, niet aan leden van een ministerieel kabinet mag worden verleend, en terwijl, in ondergeschikte orde, de Brusselse Hoofdstedelijke Regering pas op 10 december 1998, dit is de dag waarop de bestreden handeling gesteld is, een besluit vastgesteld heeft betreffende de personen die ertoe gemachtigd zijn de partijen te horen overeenkomstig de bepaling waarnaar in het middel verwezen wordt, en terwijl, in meer ondergeschikte orde, gesteld zelfs dat er een ander besluit zou hebben bestaan dat de verzoekende partij niet kent, toch dient te worden vastgesteld dat het niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt is, zodat dat besluit tegen haar niet zou kunnen worden ingeroepen;

Overwegende dat artikel 81, § 1, derde lid, van de ordonnantie van 5 juni 1997 het volgende bepaalt :

" De Regering of de persoon die zij hiertoe machtigt, hoort, op hun aanvraag, de verzoeker of zijn raadsman, en het Milieucollege, of zijn gemachtigde. Wanneer een partij vraagt om te worden gehoord, worden ook de andere partijen betrokken bij het beroep opgeroepen";

Overwegende dat ter uitvoering van die bepaling, de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op 10 september (en niet december) 1998 een besluit vastgesteld heeft betreffende de personen die ertoe gemachtigd zijn de partijen te horen wanneer bij de Regering beroep ingesteld wordt tegen een beslissing van het milieucollege of tegen de bevestiging van de bestreden beslissing van de bevoegde overheid, al is zij stilzwijgend genomen; dat in het besluit van 10 september 1998 hiertoe inzonderheid Jean-Michel MARY aangewezen wordt, namelijk een van de twee leden van het kabinet van de Minister van Milieu die de verzoekende

partij gehoord heeft; dat het laatstgenoemde besluit bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 3 oktober 1998; dat de verzoekende partij gehoord is op 28 oktober 1998, terwijl het machtigingsbesluit naar behoren bekendgemaakt was;

Overwegende dat uit de parlementaire voorbereiding van de ordonnantie van 5 juni 1997 blijkt dat de raadsman van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de mogelijkheden inzake machtiging heeft willen uitbreiden opdat de partijen niet alleen door een lid van de Regering, maar ook door een medewerker van de Minister of door een ambtenaar kunnen worden gehoord (zie Gedr. St. Bruss. Hoofdst. Raad, 1996/1997, nr. A-138/2, Bijlage 2, toelichting bij de artikelen, bladzijde 264); dat, daar het gaat om een onderzoekshandeling die een louter voorbereidende maatregel is waarbij geen beslissingsbevoegdheid uitgeoefend wordt, de aanwijzing van een lid van het kabinet van de minister geen schending van enige rechtsregel oplevert; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap een tweede middel ontleent aan schending van artikel 159 van de Grondwet, van artikel 26 van de ordonnantie van 29 augustus 1991, aan onwettigheid van de voorschriften van het ontwerp van gewestelijk bestemmingsplan die toepasselijk zijn op de percelen waarop de verzoekende vennootschap haar exploitatie voortzet, aan dwaling omtrent de motieven van de handeling en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handeling gegrond is op de voorschriften van het ontwerp van gewestelijk bestemmingsplan, dat op 16 juli 1998 door de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vastgesteld is, in welk bestemmingsplan de percelen waarop de verzoekende vennootschap haar exploitatie voortzet, aangegeven worden in woongebied met een resi-

dentieel karakter, terwijl die bestemming berust op een vergissing in de aanduiding van de bestaande feitelijke toestand in het ontwerp van gewestelijk bestemmingsplan (GeBP), aangezien op de kaart van de bestaande toestand niet vermeld wordt dat de geëxploiteerde percelen voor handel bestemd zijn, zodat de Regering die percelen op basis van een verkeerde feitelijke toestand in woongebied met residentieel karakter opgenomen heeft;

Overwegende dat op kaartblad 15/16 van kaart 1, "feitelijke bestaande toestand", van het ontwerp van GeBP het bewuste perceel als volgt opgenomen is :

dat het perceel een tint draagt die een licht gemengd karakter aangeeft (verhouding oppervlakte kantoor, nijverheid, hotel / woonoppervlakte die 2 tot 4 pct. bedraagt), en dat de verticale streep die op dat uittreksel de westzijde van de Waterloo-sesteenweg aanduidt, paars gekleurd is, wat volgens de verklarende tekst op een "handelskern" wijst, die op die plaats alleen de door de verzoekende partij geëxploiteerde inrichting kan zijn; dat aldus de voorstelling die het ontwerp van GeBP van de bestaande toestand geeft geen feitelijke dwaling bevat; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap een derde middel ontleent aan schending van de artikelen 2, 3, 55 en 81 van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen, van de artikelen 1

tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan gebrekkige motivering van de handeling alsmede dwaling omtrent de motieven ervan, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en machtsoverschrijding, doordat volgens het bestreden besluit de weigering van de milieuvergunning gegrond is op de naleving van het ontwerp van GeBP en op de onverenigbaarheid van de exploitatie met het woongebied met een residentieel karakter, terwijl dat besluit niet genoegzaam gemotiveerd is aangezien er louter als petitio principii in beweerd wordt dat een parkeerterrein in openlucht dat zo groot is als dat van de N.V. TRANS TRADE BELGIUM niet in woongebied met een residentieel karakter toegelaten kan worden", dat de verzoekende vennootschap opmerkt dat in de bestreden handeling niet ingegaan wordt op het voorstel om de capaciteit van het parkeerterrein te verminderen tot minder dan vijftig voertuigen, wat neerkomt op een inrichting klasse II, noch op haar verzoek om haar te bevestigen dat ze geen enkel binnen-terrein van het huizenblok mag exploiteren; dat ze onderstreept dat de motivering van een handeling niet beperkt mag zijn tot een loutere petitio principii of tot een nietszeggende frase, des te meer daar de bestreden handeling moet worden beschouwd als een weigering om de regularisatievergunning toe te kennen; dat ze erop wijst dat haar activiteit dateert van vóór de inwerkingtreding van de ordonnantie van 5 juni 1997 en dat ze vóór de inwerkingtreding van die ordonnantie en van de ordonnantie van 30 juli 1992 die eraan voorafgegaan is, over geen enkele vergunning moest beschikken om een parkeerterrein met commerciële doeleinden te exploiteren; dat ze als precedent een arrest inroept waarin, inzake stedenbouw, wordt aangegeven hoever de motivering van de weigering van een regularisatievergunning dient te reiken ingeval de inbreuk louter een vormvereiste betreft en er dus alleen

in bestaat gebouwd te hebben zonder voorafgaande vergunning, maar bij ontstentenis van verordeningsbepalingen, waardoor, op het ogenblik waarop de werken aangevat werden, geen regelmatige bouwvergunning had kunnen worden afgegeven;

Overwegende dat in de woongebieden met een residentieel karakter in het ontwerp van GeBP, de aard van de activiteiten, die geen huisvesting uitmaken, met deze laatste activiteit verenigbaar moet zijn, krachtens punt B/1.5, 3°, van de bepalingen die betrekking hebben op de grondbestemming; dat niet betwist wordt dat de omstreden exploitatie in zo een gebied ligt;

Overwegende dat het bestreden besluit als volgt gemotiveerd is wat betreft de onverenigbaarheid met het woongebied met een residentieel karakter :

" De NV TRANS AUTOMOBILE is van oordeel dat de maximumoppervlakte van 200 m² die in de woongebieden met residentieel karakter aan handelszaken opgelegd wordt, niet op haar van toepassing is omdat het begrip "vloeroppervlakte" zoals omschreven in de verklarende woordenlijst enkel betrekking heeft op bebouwde gebouwen. Aangezien haar inrichting een parkeerterrein in de open lucht is dat geen enkele bebouwd gebouw vereist, is de maximumoppervlakte vastgesteld in voorschrift 1.3. van het ontwerp van GBP niet op haar van toepassing en kan de exploitatie worden toegestaan zonder maximumoppervlakte.

Een dergelijke interpretatie is onaanvaardbaar, of het parkeerterrein nu als een opslagplaats dan wel als een handelszaak wordt beschouwd.

Uit het stilzwijgen van de voorschriften met betrekking tot de bestemming van een woongebied met residentieel karakter mag geenszins worden afgeleid dat zonder maximumoppervlakte of voorwaarden een andere bestemming dan huisvesting of die welke uitdrukkelijk worden opgesomd, kan worden goedgekeurd. In woongebieden geldt het principe dat de residentiële activiteiten en gebouwen aan geen enkele beperking onderworpen zijn maar dat alle andere activiteiten en gebouwen uitputtend opgesomd worden en de

hoofdbestemming van het gebied, in casu de huisvesting, niet in het gedrang mogen brengen (...).

Een parkeerterrein in de open lucht van de grootte van dat van de NV TRANS AUTOMOBILE kan niet worden toegestaan in een woongebied met residentieel karakter";

Overwegende dat de uitlegging die aldus gegeven wordt aan het begrip "woongebied met een residentieel karakter" en de gevolgtrekkingen die in de bestreden handeling hieruit gemaakt worden ten aanzien van de toelaatbaarheid van de gevraagde vergunning, geen petitio principii zijn, en dat ze berusten op een ontleding van het begrip en op een beoordeling die niet kennelijk onredelijk zijn;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar beroep bij de Regering geschreven had "dat ze er geen bezwaar tegen heeft dat de Regering in haar beslissing de capaciteit van haar parkeerterrein tot 50 plaatsen beperkt, wat neerkomt op een inrichting klasse II, en dat haar, wat de exploitatievoorwaarden betreft, de verplichting opgelegd wordt om het perceel aan de achterkant van haar eigendom niet te exploiteren"; dat tegen de bestreden handeling niet kan worden ingebracht dat er niet ingegaan wordt op dat "voorstel", dat, zoals het opgesteld was, geen wijziging van de vergunningsaanvraag vormde;

Overwegende dat de omstandigheid dat de activiteit van de verzoekende vennootschap dateert van vóór de inwerkingtreding van de verordeningsbepalingen waarbij de uitoefening van die activiteit afhankelijk gesteld wordt van een vergunning, geenszins tot gevolg heeft dat de verenigbaarheid van de bewuste activiteit met de planologische bestemming soepeler zou moeten worden beoordeeld dan wanneer het zou gaan om een op te richten exploitatie; dat de doorslaggevende motieven van de bestreden handeling geen verband houden met

onregelmatigheden wat de vormvereisten betreft, maar met de toelaatbaarheid zelf van de activiteit van de verzoekende vennootschap op de plaats waar ze vraagt die activiteit te mogen uitoefenen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn zijn opdat deze de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan schorsen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op een april 1900 negenennegentig door :

de Hr. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. ROBA, toegevoegd griffier,

De toeg. Griffier,

De wnd. Voorzitter,

N. ROBA.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.